

بسمه تعالی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

شرایط اجتماعی، سیاسی و فرهنگی هر جامعه، در برهه‌های مختلف طلب می‌کند که هر از چند گاه گروه‌ها، اندیشمندان و متفکران بویژه در شرایط حساس، فارغ از هرگونه عافیت‌طلبی، به صحنه آمده و با بیان دیدگاه‌ها و اندیشه‌های خود وظیفه خویش را در قبال مردم ادا نمایند. از اینروست که «مجمع دانشگاهیان آذربایجانی» وظیفه و رسالت تاریخی خود می‌داند که در این برهه از زمان سخنی چند با جنابعالی داشته باشد.

همانطوری که مستحضرید تاریخ معاصر ایران همواره شاهد ظهور حرکت قومیت‌ها و ملیت‌های ساکن در این کشور بوده است که مهمترین و اصلی‌ترین خواسته و مطالبات آنان رفع هرگونه تبعیض سیاسی، اقتصادی و فرهنگی حاکم بر جامعه پس از ظهور حکومت منحوس پهلوی بوده است. حکومت سرتا پا وابسته پهلوی که با دسیسه و حمایت انگلیس و بر پایه سیاست دین‌ستیزی و شونیستی پدید آمد، چنان وضعیتی فراهم آورد که راهی جز به پا خواستن روشنفکران، و رهبران دینی و قومی - ملی نماند.

تاریخ معاصر ما شاهد مبارزات فراوانی است که در آن فعالان عرصه‌های مختلف جامعه دوشادوش هم دفاع از هویت و ارزش‌های دینی، فرهنگی و اجتماعی را سرلوحه مبارزات خود قرار داده‌اند. نکته مهم در این میان آنست که در جامعه ما که دین و مذهب به عنوان یکی از شاخصه‌های فرهنگی و فرهنگ نیز به عنوان یکی از شاخصه‌های مهم قومی - ملی محسوب می‌گردد، در برهه‌هایی از زمان فعالان دینی و قومی - ملی دوشادوش هم به مبارزه پردازند.

آنچه که در دوران حکومت منحوس پهلوی برای از بین بردن هویت فرهنگی، تاریخی و سیاسی ملل و اقوام مختلف روی داد، اندیشه و تفکر شونیستی و برتری‌طلبی را بنیان گذاشت که متأسفانه علیرغم کمرنگ شدن صور آن در عرصه سیاسی، هنوز هم حقانیت‌کذایی ایجاد شده آن در تمامی عرصه‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی کشور وجود دارد.

رئیس جمهور محترم، شما با شعار اجرای عدالت پای به عرصه انتخابات گذاشتید و به عنوان رئیس‌جمهور این کشور در برابر مردم بر قرآن کریم سوگند یاد کرده‌اید که مدافع قانون اساسی و حقوق آحاد ملت باشید. از اینرو لازم می‌دانیم که نموده‌های بسیار بارز و علنی بی‌عدالتی قومی - ملی را که متأسفانه علیرغم گذشت ۲۷ سال از پیروزی انقلاب اسلامی همچنان عرصه را بر اکثریت دوسومی مردمان غیرفارس تنگ کرده است. طی سالهای اخیر فعالان این عرصه به طرق مختلف به رؤسای جمهور و مسئولان عالیرتبه کشور این بی‌عدالتی‌ها را اعلام کرده که متأسفانه نتیجه‌ای حادث نشده است. از اینرو بر خود وظیفه دانستیم با توجه به اهداف عدالت‌طلبی جنابعالی این مسائل را خدمت حضرتعالی مطرح نماییم:

۱- مسائل فرهنگی

جریان فرهنگی بوجود آمده پس از روی کار آمدن حکومت پهلوی بر روی هویتی کذایی آریایی روان گردید که متأسفانه سبب ایجاد هویتی ساختگی شد. علاوه براین، این هویت ساختگی که برای هموطنان فارس زبان کشور ایجاد گردید، با یک تقدس‌مآبی خاص سایر هویت‌های این کشور من جمله ترک، کرد، عرب، بلوچ و ... را مورد هجمه قرار داد. این فرهنگ ساختگی که پشتیبانی دولتی دیکتاتور را پشت سر خود داشت، توسط افرادی مانند کسروی، محمود افشار، و ... بصورتی کذائی علمی آراسته گردید.

سیاست یکسان سازی فرهنگی و هویتی ساکنان ایران در قالب شعار «کشور واحد - زبان واحد - ملت واحد» در زمان حکومت پهلوی چنان پیش برده شد که مردم مظلوم و بی سواد و کم سواد ملل و اقوام غیرفارس زبان این کشور در طول آن سالها و سالهای بعد، از ثمره علم و تمدن که عمدتاً از طریق آموزش و پرورش، روزنامه‌ها و مجلات، رادیو تلویزیون تحصیل می‌گردید، محروم ماندند.

در طی این سالها تاریخ بیش از هفت هزار ساله این مملکت به خاطر توجیه نمودن اینکه این سرزمین مخصوص آریایی‌ها و پارسها بوده و در ۲۵۰۰ سال پیش ظهور یافته است، تحریف گردید. زبان‌های اقوام و ملل غیرفارس این کشور به عنوان زبان‌های تحمیلی وحشی‌های مغول و عرب!! مطرح گردید و انواع ذهنیت‌سازیه‌ها و القائات صورت گرفت تا مردمان صاحب این زبانها الینه شده و باور کنند که برای عزیز و انسان شمرده شدن باید هویت ذاتی خود را کنار گذاشته و به جای آن هویت کذایی را اکتساب نمایند.

اگرچه با پیروزی انقلاب اسلامی ایران در سال ۱۳۵۷ تاحدودی این سیاستها تعدیل گردید، و در قانون اساسی در اصل ۱۵ و ۱۹ بر اعطای محدود حقوق اقوام و ملل تأکید شد، متأسفانه آغاز جنگ تحمیلی تحقق این مسئله را به تأخیر انداخت. با پایان جنگ و گذشت دوره‌های هشت ساله سازندگی و اصلاحات هنوز هم که هنوز است آرزوی در دل مانده نزدیک به ۷۰ درصد مردمان غیرفارس زبان کشور، که همانا ظهور عدالت اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی است، برآورده نگردیده است. در این میان دولت جنابعالی که با هدف عدالت‌طلبی در عرصه‌های مختلف تشکیل شد ولی کماکان برای نیل به تحقق به خواسته‌های اقوام و ملل و برسمیت شناخته شدن فرهنگ، زبان و هویت آنها اقدام عملی نشده است.

وضعیت گذشته و حال نشان می‌دهد که سیاست‌های فرهنگی اعمال شده در این مملکت نه سیاست یک جریان سیاسی است و نه سیاست یک گروه، بلکه این نظر به یقین تلقی می‌شود که سیاست کشورداری در این سرزمین بر این اساس استوار گردیده است که تنها باید یک زبان، یک فرهنگ و یک هویت به رسمیت شناخته شده و تقویت گردد. سیاست‌های فرهنگی اعمال شده نیز همین مسئله را به اثبات می‌رساند. میلیاردها تومان از بودجه این کشور صرف تقویت فرهنگ، زبان، تاریخ و هویت حدود ۳۰ درصد از جمعیت این کشور می‌گردد. فرهنگ، زبان، تاریخ و هویت بقیه ۷۰ درصد مردمان این کشور نه تنها از این بودجه‌ها بهره‌مند نمی‌شوند، بلکه باید بر اساس روند طبیعی و غیرطبیعی شاهد الینه شدن فرهنگی و هویتی فرزندان خود باشند!

بودجه کلانی از درآمدها و منابع طبیعی این کشور صرف گسترش فرهنگ، زبان و ادبیات فارسی در داخل و کشورهای خارجی بویژه هندوستان، تاجیکستان، افغانستان، سوریه و ... می‌گردد. هیئت‌های بی‌شماری در این خصوص مبادله و سمینارهای متعددی برگزار می‌شود. این در حالی است که اقوام و ملل بویژه ملت ۳۰ میلیونی آذربایجان حق خواندن و نوشتن به زبان مادری در مدارس و دانشگاه‌ها را نداشته و از ارتباط شایسته فرهنگی با کشورهای هم زبان و هم فرهنگ خود محرومند.

طی سالهای اخیر که صدای هویت‌طلبی اقوام و ملل بر فضای سیاسی - اجتماعی این کشور طنین‌انداز شده است، شبکه‌های به اصطلاح محلی افتتاح گردیده‌اند که نه بر اساس حمایت از فرهنگ و زبان محکوم، بلکه بر اساس حمایت از زبان و فرهنگ حاکم عمل می‌نمایند. زیرا به گفته دست‌اندرکاران این شبکه‌ها بنا به بخشنامه‌های صادره از تهران باید حداقل ۶۰ درصد برنامه‌ها به زبان فارسی باشد! و از اینروست که در شبکه‌های استانی بویژه در استانهای آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، اردبیل، زنجان و ... برنامه روستایی، کشاورزی و دامداری به زبان ترکی و برنامه کودکان و جوانان به زبان فارسی پخش می‌شوند.

متأسفانه در کشور ما پدران و مادران اقوام و ملل بویژه ترکها از نامگذاری فرزندان خود با اسامی ترکی محرومند؛ زیرا در این وادی سازمان ثبت اسناد بر اساس مصوبه "نباید نام‌های بیگانه را برای کودکان خود برگزید" عمل می‌کند!

جنابعالی مستحضرید که پیامبر اکرم (ص) نامگذاری زیبا و شایسته را جزو وظایف پدران و مادران دانسته‌اند. طبیعی است که زیباترین و دلنشین‌ترین نام‌ها به زبان مادری هر فرد و اجتماعی‌ترین نام‌ها آنهایی هستند که به زبان آن اجتماع و منطقه باشد. آقای رئیس‌جمهور، سال جدید از طرف رهبر معظم انقلاب اسلامی به نام مبارک پیامبر (ص) مزین شده است امید است و انتظار می‌رود در این سال مبارک چنین تبعیض‌هایی از جامعه اسلامی رخت بربند.

آقای رئیس‌جمهور، حیات و بقای یک قوم و ملت وابستگی بسیار شدید و غیرقابل وصفی با فرهنگ، زبان و تاریخ آن دارد و بدون حفظ و تقویت آنها، هویت قومی و ملی مورد تهدید جدی، بویژه در دنیایی که به سمت جهانی شدن می‌رود، قرار خواهد گرفت. اعتقاد ما بر این است که هویت قومی و ملی اقوام و ملل این مملکت بویژه آذربایجان مورد تهدید جدی قرار دارد و تنها راه حفظ و تقویت آن، استفاده از امکانات دولتی و کشوری و حمایت بلامنازع قانونی در کنار مقابله با سیاستهای تبعیض‌آمیز فرهنگی و جریانهای فکری شونیستی پس‌مانده دوران پهلوی می‌باشد. در غیر اینصورت طبیعی است که اقوام و ملل مسلمان این سرزمین که شاهد تبعیض آشکار حمایتها و اعطای تسهیلات بسیار زیاد برای ارامنه صد هزار نفری (من جمله امکان تحصیل در مدارس ویژه، مراوده فرهنگی و سیاسی با دولت ارمنستان) هستند، نمی‌توانند شاهد مرگ هویت ملی و قومی خود باشند.

۲- مسائل اقتصادی

جناب آقای رئیس‌جمهور، یکی دیگر از مسائل و مشکلات ملل و اقوام کشور همانا تبعیضات عیان و آشکار اقتصادی است که در طول سالهای متمادی گذشته رخ داده است که سفرهای استانی جنابعالی و توجه به استان‌های حاشیه‌نشین در برنامه‌ها و شعارهای خود، نشانگر ملموس بودن این واقعیت برای جنابعالی است.

واقعیت اقتصادی ایران آن است که اقتصاد این کشور در قرن معاصر متکی به نفت و کشاورزی بوده است. از آنجا که نفت و کشاورزی این کشور در استان‌های حاشیه‌ای که عمدتاً محل سکونت اقوام و ملل غیرفارس زبان است وجود دارد، عدالت راستین حکم می‌کند که این استان‌ها بیش از همه شاهد رشد و پیشرفت اقتصادی باشند. اما آنچه در عمل شاهد آن هستیم عقب‌ماندگی اقتصادی، بیکاری و مهاجرت مراکز تولید ثروت این مملکت در کنار سرمایه‌گذاری‌های عمدتاً غیرقابل توجیه اقتصادی در استان‌های عزیز مرکزی با ثروت‌های حاصل از استان‌های حاشیه‌ای می‌باشد.

آقای رئیس‌جمهور، مستحضرید که عمده نفت این کشور از خوزستان و استان‌های جنوبی تأمین می‌گردد، ولی متأسفانه وضعیت اشتغال، اقتصاد و درآمد مردم در این مناطق به ویژه خوزستان آنچنان ناگوار است که بیکاری، اعتیاد و فحشاء چندین برابر متوسط کشوری است. از طرفی، در نقطه‌ای دیگر از کشور یعنی آذربایجان شاهد پسرقت اقتصادی هستیم. آذربایجانی که در عصر مشروطه از لحاظ اقتصادی در رتبه اول قرار داشت، امروز استان‌هایش در رتبه‌های میانی و آخر جدول پیشرفت و توسعه قرار دارند. چرا آذربایجان شرقی و مرکز آن تبریز که در اوایل انقلاب در رتبه دوم صنعت و پیشرفت قرار داشت، امروز باید در رتبه دهم قرار گیرد؟ چرا باید استان‌های آذربایجان شرقی و اردبیل باید مهاجر فرست‌ترین استان‌ها بوده و مسائل ناگوار بعد از آن را شاهد باشند؟ در یک کلام باید به این چرا پاسخ داده شود که چرا ثروت‌های طبیعی استان‌های حاشیه‌ای استحصال و صرف توسعه استان‌های مرکزی مانند اصفهان، یزد، کرمان، سمنان، تهران، مرکزی و ... گردد؟ چرا باید با ایجاد توهم تجزیه در مناطق آذربایجان، کردستان، خوزستان و بلوچستان، صنایع مادر، استراتژیک و اشتغال‌زا را تنها در استان‌های مرکزی ایجاد کرد و این مناطق را ناامن معرفی کرد؟ در صورتی که عملکرد دولت‌های قبلی مغایر با عدالت اقتصادی بوده که امید می‌رود با توجه به برنامه‌های عدالت محوری دولت جنابعالی دیگر شاهد این بی‌عدالت‌های ناشایست باشیم.

۳- مسائل سیاسی

جناب آقای رئیس‌جمهور، یکی دیگر از مسائل و مشکلات اقوام و ملل ایران بویژه آذربایجان همانا مسائل سیاسی ناشی از تفکر ایجاد کشوری تک‌هویتی و تک‌زبانی بر اساس هویت و فرهنگ فارسی - آریایی با مدیریت متمرکز است که

متأسفانه نتایجی بس خطرناک را به دنبال داشته است. بر همگان واضح است که تنها راه حفظ، صیانت و دفاع از منافع قومی - ملی در کنار منافع عموم مردم ایران، همانا امکان داشتن احزاب، تشکلهای NGOها و مراکزى است که قومیتها و ملیتهای ایران بتوانند در قالب آنها هویت و منافع قومی - ملی خود را تعریف، تشریح و تقویت نمایند و پتانسیل قومی - ملی خود را در تعاملات سیاسى، اجتماعى، اقتصادى و فرهنگى بکار گیرند. واقعیت این است که بدون داشتن احزاب، تشکلهای NGOها نمیتوان از منافع گروهى حمایت و استفاده کرد. به نظر مىرسد بر این اساس است که در این کشور هیچگاه اجازه ظهور حزب و تشکلى قومی - ملی داده نشده است. حال آنکه در متن قانون اساسى و قوانین موضوعه صراحتی بر این ممنوعیت وجود ندارد و هر آنچه که در گذشته و حال عمل شده است سلیقه‌ای و مخالف قانون اساسى و قوانین موضوعه کشوری بوده است. از اینرو است که مجوز برگزاری مراسمها و گردهمایی‌های فرهنگى و سیاسى اقوام و ملل در اکثر مواقع صادر نشده و یا لغو مى‌گردد.

آقای دکتر احمدی نژاد، سیستم مدیریت سیاسى کشور بیش از حد عرصه را بر فعالان ملل و اقوام ساکن در این سرزمین تنگ کرده است. متأسفانه از دیدگاه اکثر احزاب مرکز نشین، سیاستمداران و مدیران این کشور، فعالیت بر اساس منافع قومی - ملی جرمى امنیتی به حساب آمده و با عنوان‌هایی چون تجزیه طلب، پان ترکىست، پان عربىسم و ... روبرو مى‌شود. اگرچه این سیاست و روش در کوتاه مدت توانسته است تا حد بسیار کمى از سرعت فعالیت‌های قومی و ملی بکاهد، ولی در دراز مدت سبب گسترش بی اعتمادى حاشیه علیه متن خواهد گردید که ضرر و زیان آن بیش از همه معطوف متن خواهد بود.

علاوه بر سیاست داخلی، متأسفانه در عرصه سیاست خارجى نیز شاهد دهن کجى و بی‌اعتنایی به احساسات مردمانى هستیم که بنا به واقعیت‌های تاریخی با مردمان کشورهای همجوار و همسایه دارای علائق و احساسات مشترک فرهنگى و سیاسى هستند. نمود بسیار واضح آن ارتباط سیاسى و اقتصادى بسیار حیاتی دولت جمهوری اسلامى ایران با کشور متجاوز ارمنستان مى‌باشد. طبق آموزه‌های دین مبین اسلام که انقلاب اسلامى نیز با تکیه بر آن پیروز گردید، ارتباط با هر کشوری که جان و مال و سرزمین مسلمانان را مورد تجاوز قرار دهد، حرام و باطل است. پس چگونه است که در بدترین شرایط که دولت ارمنستان خاک جمهوری مسلمان آذربایجان را اشغال و بیش از ۱/۵ میلیون انسان را آواره و ده‌ها هزار زن، کودک و مرد مسلمان شیعه را قتل‌عام کرد، کشور ما رابطه خویش را با این کشور متجاوز حفظ، و به عنوان تنها تأمین کننده سوخت آن عمل کرد؟ آیا این تناقض آشکارى با موضع کشور ما در فلسطین و بوسنى‌هرزگوین و اصول قانون اساسى ندارد؟

آقای رئیس‌جمهور، سابقه تاریخی فعالیت‌های قومی - ملی در این کشور بویژه در آذربایجان به تاریخ معاصر بعد از مشروطیت برمی‌گردد. جنبش آزادیستان شیخ محمد خیابانى، حکومت ملی (۱۳۲۵-۱۳۲۴)، جنبش خلق مسلمان اوایل انقلاب و در نهایت «حرکت ملی آذربایجان» در زمان حال نشانگر مبارزه مردمى است که هویت ملی خود را مورد تعرض دیده و در جهت دفاع از هویت و منافع ملی خود به حرکت درآمده است.

آقای رئیس‌جمهور، آنچه که امروز در کشور ما تحت «حرکت ملی آذربایجان» مطرح مى‌شود، حرکتى مدنى، هویت‌طلب، عدالتجو و مردمى است که تمامی اقشار ملت آذربایجان را در خود جای داده است. خواسته اکثریت قاطبه افراد و تشکلهای هائی که در این راستا فعالیت مى‌نمایند - من جمله مجمع دانشگاهیان آذربایجانی - همانا رفع تمامی مشکلاتى است که در قالب سه مسئله فرهنگى، اقتصادى و سیاسى ذکر شده در بالا مطرح گردید.

آقای رئیس‌جمهور، در شرایط بسیار حساس کنونی که کشور ما در آن قرار دارد، عده‌ای از ارگان‌ها و افراد مسئول امنیتی و سیاسى سعی بر آن دارند که حرکت مستقل، اصیل و مردمى اقوام و ملل ایران را که در طول چندین دهه گذشته وجود داشته است، به مسئله حوادث بعد از حادثه ۱۱ سپتامبر و آمریکا و انگلیس ربط دهند و بر اساس آن زمینه را

برای حذف فعالان اقوام و ملل فراهم آورند که ما از این بابت هشدار می‌دهیم که رد و پای شونیسیم در این مسئله به عینه مشاهده می‌شود.

آقای دکتر احمدی‌نژاد، قبل از آنکه سیاست آمریکا در قالب ایجاد خاورمیانه بزرگ مطرح باشد، مردم آذربایجان و سایر اقوام و ملل این کشور دارای اندیشه و حرکتی قومی - ملی برای احقاق حقوق فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و سیاسی خود بوده‌اند، لذا ارتباط دادن خواسته‌های اقوام و ملل این کشور به آمریکا و سیاست‌های وی از دیدگاه ما محکوم است. از دیدگاه ما حرکت اقوام و ملل حرکتی بر گرفته از آموزه‌های دین مبین اسلام می‌باشد که در قالب حرکتی مدنی و در چارچوب قانون اساسی بویژه اصول ۱۵ و ۱۹، ۲۱ و ۴۸ آن و قوانین، اعلامیه‌ها و کنوانسیون‌های بین‌المللی بویژه اعلامیه جهانی حقوق بشر و اعلامیه جهانی حقوق زبانی و با تجربه‌ای چند دهه‌ای در جریان است. از دیدگاه اکثریت فعالان اقوام و ملل این سرزمین از جمله «مجمع دانشگاهیان آذربایجانی» حرکت‌های غیرمدنی بویژه بمب‌گذاری‌ها و ترورهای مشکوک خوزستان و سیستان و بلوچستان نمی‌تواند از سوی فعالان دلسوز و واقعی اقوام و ملل، که بی‌شک منافع آنها در ایجاد بستری آرام برای طرح خواسته‌هایشان می‌باشد، صورت گرفته باشد. از اینرو اعلام می‌داریم هرگونه خشونت، ترور و ایجاد رعب و وحشت و حرکتی غیرمدنی از دیدگاه ما محکوم می‌باشد و تحت هیچ شرایطی آن را به نفع عموم مردم کشور و اقوام و ملل آن نمی‌دانیم.

رئیس محترم جمهور بر این باوریم که روز به روز اقوام و ملل ساکن در این سرزمین در مسیر هویت‌طلبی و دفاع از منافع قومی - ملی خود گام بردارند داشت و بر همه ما فرض است که فضایی غیرامنیتی توأم با گفتگو را برای احقاق حقوق اقوام و ملل این سرزمین و ایجاد شرایط و بستری برابر، مناسب و عادلانه فراهم آوریم. از اینرو مجمع دانشگاهیان آذربایجانی اعلام آمادگی می‌نماید تا فعالانه در این گفتگو برای ایجاد بستری مناسب و عملی برای اعطای خواسته‌ها شرکت نموده و سایر فعالان اقوام و ملل بویژه آذربایجان را برای شرکت در این گفتگوها ترغیب و تشویق نماید.

با آرزوی توفیق و سپاس فراوان
مجمع دانشگاهیان آذربایجانی

رونوشت:

- نمایندگان محترم استان‌های آذربایجان شرقی، آذربایجان غربی، اردبیل، زنجان و همدان